Yom Kippur Minhah

Alternative Torah Reading with Haftarah

In order to support this year's socially distanced High Holiday season, Reconstructing Judaism is making this excerpt from the *Mahzor Leyamim Nora'im: Prayerbook for the Days of Awe* available without cost. We hope that providing this excerpt will help make your at-home High Holidays observances uniquely meaningful.

We are grateful for the efforts of Rabbi Amy Loewenthal for producing this excerpt in tandem with the Reconstructionist Rabbinical Association under the leadership of Rabbi Elyse Wechterman.

If you are in a position to do so, please consider a gift to support Reconstructing Judaism's movement of accessible, inclusive Judaism. Your support will allow us to continue providing free resources like this one, in addition to training the next generation of rabbis, leading in Jewish innovation, and connecting our communities across the globe. To make a gift, please visit our website.

MAKE A GIFT TODAY

If you would like to purchase a hardbound copy of this *Mahzor Leyamim Nora'im: Prayerbook for the Days of Awe*, please visit the Reconstructionist Press.

BUY MAHZOR

NITZAVIM: ALTERNATIVE YOM KIPPUR TORAH READING

This Torah reading can be used as an alternative reading for Yom Kippur morning or afternoon. The first aliyah can also be used as the mastir reading. This Torah reading serves as an alternative because it vividly conveys that on this day we stand to be judged, and we seek to renew our covenantal commitment.

First Aliyah

You stand here, all of you, today, before THE FOUNT OF LIFE, your God—your leaders and your tribes, your elders, your officials, every person of the people Israel, your children and your spouses, and the stranger in your midst where you encamp, those who cut wood, those who draw water—all of you, prepared to enter into covenant with THE ETERNAL ONE, your God, into the oath that THE ETERNAL ONE, your God, concludes with you today.

Deuteronomy 29:9-11

Second Aliyah

And God will raise you up to be a people dedicated to divinity, and God, in turn, shall pledge to be your God, as God has promised you, according to the oath God made with your ancestors, with Abraham, with Isaac, and with Jacob.

Not with you alone do I now make this covenant and oath, but, in addition to whoever stands with us today before The Fount Of Life, our God, all those who are not here with us today.

Deuteronomy 29:12-14

ALTERNATIVE YOM KIPPUR TORAH READING

This Torah reading can be used as an alternative reading for Yom Kippur morning or afternoon. The first aliyah can also be used as the maftir reading. This Torah reading serves as an alternative because it vividly conveys that on this day we stand to be judged, and we seek to renew our covenantal commitment.

First Aliyah

אַשָּׁם נִצָּבֶים הַיּוֹם כַּלְּכֶּם לִפְנֵי יהוָה אֶלְהֵיכֶם רָאשִׁיכֶם שִּבְטִיכֶּם זִקְנֵיכֶם וְשְּטְרֵיכֶּם כָּל אִישׁ יִשְׁרָאֵל: טַפְּכֶם נְשִׁיכֶּם וְגַרֶךְ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מַחֲנֵיךְ מֵחֹטֵב עֵצֶיךְ עַד שֹאֵב מֵימֶיךּ: לְעַבְרְךָּ בִּבְרִית יהוָה אַלֹּהֵיךְ וּבִאָּלָתִוֹ אֲשֶׁל יהוָה אֱלֹהֶיךְ כֹּרֵת עִמְּךָּ הַיְּוֹם:

Second Aliyah

לְמַעַן הָקִּים־אִּתְף הַיּוֹם ולוֹ לְעָׁם וְהָוּא יֵהְיֶה־לְּךּ לֵאלֹהִים בַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לֶךְ וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתִּיךּ לְאַבְרָתָם לְיִצְחָק וְּלְיֵעֲקְב: וְלֹא אִתְּכֶם לְבַדְּכֵם אָנֹכִי כֹּרֵת אֶת־הַבְּרִית הַוֹּאת וְאָת־הָאָלֶה הַוֹּאת: בִּי אֶת־אֲשֶּׁר יֶשְׁנוֹ פֹּה עִמְנוּ עֹמֵר הַיּוֹם לִפְנֵי יהוְה אֱלֹהֵינוּ וְאֵת אֲשֶׁר אֵינָנוּ פִּה עִמְנוּ הַיִּוֹם:

COMMENTARY. Who owns Torah? This Torah portion proclaims that it is not just the learners, scholars and officials. It is everyone—the young and the old, the water haulers and the elders, men, women and children. Each of us stands before God, shares a responsibility for the covenant, teaches its importance through our own actions.

DAT.

COMMENTARY. If it is people's task to make God manifest in the world, then our failure to do so will result in God's hiddenness. When we pass down the covenant, a torch of divine light linking the generations, we connect the next generation to Sinai by virtue of this shared enlightenment. Thus we can all stand at Sinai; we can all make God present in the world.

Third Aliyah (For Minhah, Second Aliyah)

For you have known how we have dwelt inside the land of Egypt, how we traveled through the nations in whose midst you passed. And you have seen their futile forms of worship and their idols—fetishes of wood and stone, of silver and of gold, which they cherished as their own. Perhaps among you there are some—
a man, a woman, or a family, or a tribe—whose heart still yearns to turn away from THE ETERNAL ONE, our God, who yearns to go and worship as those nations do. Or perhaps among you there is still the root of poison weed or wormwood.

And should they hear these solemn words of promise, and should think themselves more fortunate in claiming: "It is better I should go according to the prompting of my heart for better or for worse, whatever the result"—then The Almighty One shall not forgive. But rather, then God's anger will be kindled, and all the punishments recorded in this scroll shall fall upon them, and their names shall be erased from heaven's book.

And THE ALMIGHTY ONE shall mark them for misfortune from among all Israel's tribes, according to the oaths of covenant recorded in this scroll.

And a later generation from among your children who will rise up after you, and the stranger who will come from a remote land and behold the afflictions and diseases of your land, which GOD will cause to come upon it—

Third Aliyah (For Minhah, Second Aliyah)

בְּי-אַהֶּם יְדַעְהֶׁם אֵת אֲשֶׁר-יָשַׁבְנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְאֵת אֲשֶׁר-יַשַבְנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְאֵת אֲשֶׁר-יָשַבְנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְאֵת אַשֶּׁר-יָשַבְנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְאֵת גִּלְּלֵיהֵם מִעְם יְהִוּה אֵלְהִי הַגּוֹיִם הָהֵם פּּן־יֵשׁ בָּכֶם אִישׁ אִוֹ־אִשְׁה אַוֹ לְבָבוֹ פֹנֶה הַיּוֹם מֵעִם יהוָה אֵלְהֵי הַגּוֹיִם הָהֵם פּּן־יֵשׁ בָּכֶם שְׁרֶשׁ פֹּרֶה רָאשׁ יְבְעְנְה יְבְּיִבְ בְּאִרְי הְבָּרִי הָאָלָה הַזֹּאת וְהִתְבָּרֵךְ בִּלְּכָּר לְצְבֶרְה יִהְיָה בְּשְׁמְעוֹ אֶת-דִּבְנִי הָאָלָה הַיּאֹה וְהִבְּיִילְ יְהוֹה אָלְהַ בְּלְּבְרִּ וּלְאֶבֶר שִׁלְּם יִהְיָה בְּשָׁמְעוֹ אֶת-דִּבְיִי הָאָלָה הַבְּּתוּבְּ בְּלְבְּלְ מְעַוֹ סְפִּוֹת הָבְּיִלְּה הַבְּעָבְר הַאָּלְה הַבְּתִּבְי וְאָלָה הָבְּרִיּה הְּעָבְר הַנְּתְּה בְּבְּבְּר הַאָּלְה הַבְּתִּיל בְּבִיר הַאָּבְר הַנְּיִם וְהַבְּרִיל בְּבְּר הַנְּה בְּבְּר הַנְּיִם וְהָבְּרִיל בְּבְּר הַנְּה בְּבְּבִי הַנְּיִם וְהַבְּיִלְוֹ מִבְּרְה הְאָלְה הְבְּבְּר הַתְּבְּר הַבְּבְּר הַנְּיִם וְהַבְּבִיל וְהְבְּיִלְה הְבְּבְּר הַתְּּבְיר הַאָּבְר הְבִּיל בְּבִיר הְאָבְר בְּלְּה הְבְּבְּר הַבְּיִיל וְחִבְּיִיל וְחִבְּבְיל בְּבְיר הְאָבְין בְּבְּרְר הְאָבְיר וְהְבְּבִיל אְתִי בְּבְּרִית הַבְּלִית הַבְּלְיוֹת הָבְּלְית הְבְּלְתוֹ בְּבְּלְתוֹ בְּבְילְתוֹ בְּבְּלְתוֹ בְּבְּבְיר הְאָבְיוֹ בְּשְׁתְר הְבְּבְיוֹ בְּבְּיוֹם וְתִּבְּיוֹ בְּעְבְיוֹ בְּבְּיִים וְבְּבְּיוֹת הְבְּבְיוֹם וְתְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּיִם וְבְּבְּיִים וְהָאָת וְיִבְּבְיה בְּבְּבְיבְיה הְבְּבְיוֹ בְּבְּיִים וְתְּבְּיִים וְבְּבִיבְּים וְהָבְּבְיוֹ בְּבְּבִים הְּבְּיִים וְבְּבְיוֹת הְבְּבְיוֹם הְחִבּיוֹם וְהָבְּבְיוֹם וְהָבְּיוֹם וְתְּבְּבְים הְּבְּבִיבְם וְבְּבְיבְים הְבְּבְיוֹם הְעִבְּבְיים הְבְּבְיבְים הְבִּבְּיִים וְבְּבְּבְים הְבְּבְיבְים הְבִּבְים הְּבְּים בְּבְּבְים הְּבְּבְיוֹם וְבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְים בְּבְּיבְיוֹב וְי

COMMENTARY. How should we understand blessings and curses if we reject a God who keeps score and rewards and punishes? The rewards that flow from living in a just, compassionate, and productive community are both material and spiritual in nature. The inner rewards that come from a life of spiritual discipline and moral engagement are not easily measured because they are not translatable into dollars or other material rewards, but they are at least as real. And the curses? We know all too much about the physical horrors and spiritual disasters we are capable of visiting upon each other. Regardless of our theologies, we still live daily with the possibility of blessings and curses. It is still up to us to choose life.

a land ablaze with salt and sulphur, where no seed can dwell, no plant can sprout, no grass can grow, like the upheaval of Sodom and Gomorrah, Admah and Tzevoyim, which The Almighty One had overturned in anger and in fury—all the nations then will ask: "Why has God done this to the land? Why this great fury of God's anger?" And they shall be told: "Because they have forsaken the covenant of The Eternal One, God of their ancestors, which God had sworn with them when they were brought forth from the land of Egypt." For they have gone and worshipped other powers, have bowed to things they never knew, which they were never meant to serve.

GOD's anger has been kindled at their land, to bring upon them all the curses written in this scroll. And THE ALMIGHTY has uprooted them from where they dwell, with anger, and with terror and great wrath, and cast them out to other lands this very day.

The hidden things are for THE HOLY ONE, our God, but those that are revealed are ours to do, and for our children, to eternity, in order that this Torah shall be carried out.

Deuteronomy 29:15-28

גַּפְּרֶית וָמֶלַח שְׁרֵפָּה כָּל-אַרְצָה לְא תִזָּרֵע וְלָא תַצְּמְׁה וְלֹא־יֵצֵעֶה בָּלְּבָנִינוּ מְעָלִר הָנָּה וְלָא תַצְמְּה וְלָא־יֵצֵעֶה בָּלְּבָנִינוּ מְעָלֵר הָנִּים אֲשֶׁר הָבָּר הַגִּיִם אֲשֶׁר הָבָּר הַגִּיִם אֲשֶׁר הָבָּר הַגִּיִם אֲשֶׁר הָבִּיים אֲשֶׁר הָבָּר תִּבְּרִית יהוְה בֶּעָּר תַּבְּר הַבְּלְיָה הַבְּתוּכָה בַּפְּפָר הַנָּיְה יהוְה בָּעָר עִבְּר הַבְּרִית יהוְה בָּעָר עִנְיִם וְיִשְׁתִּחְוּי לְתָם מֵעֶל אַדְּמְה הָנְּתוּכָה בַּפְּפָר הַנִּיְה יִנִיּים אֲשֶׁר לְּבִיּים אֲשֶׁר בְּבְיִים וְיִשְׁתִּחְוּי לְתָם מֵעֶל אַבְּרִים וְיִשְׁתִּחְוּי לְתָם מֵעֶל אַבְּרִים וְיִשְׁתִּחְוּי לְתָם מֵעֶל אַבְּרִים וְיִשְׁתִּחְוּי לְתָם מְעֵלְית לְנִי שְׁרְבְּיִים וְיִשְׁתִּחְוּי לְתָם מְעֵלְית לְנִי שְׁרְבְּבִי אָל־תָּים וְלָּא חָלֵק לְתָם וְנִישְׁלְכֵם אֶל־אֶרֶץ אַהָּתְר לְּהָבִיי עָלְיה הָבְּרוּ הָבְּלְית לְנִי וּיִשְׁר לְּבָיִי בִּלְּבְיי הַבְּּתוּר הָבְּעָב בְּמִבְּבְּית בְּבְּרוּ הָבְּלְיה הַבְּתוּיב הְנִישְׁר לְנִישְׁלְכֵם אֶל־עָּים וְלָּא חָלֻקְלְ לְהָבְיי הְבְּעִים בְּעָבְי הָנְּה הָבְּתוּים הְיָבְילְ אַלְיבְילִים וְלָּא חָלָלְלְיִם הְנִיבְּה הַבְּתוּים הְנָים הְנִיה בָּנְיתְל הְבָבְיים הְעָלֵיה בְּבְרִים הְנִיבְּים הְעָבְיוֹ הְבִּנְּלְית לְנִיוּ וְבְבִיים בְּעְבְּיוֹ הְנִבְּיִים הְנִים הְנָבְיוֹ הְבָּבְייִים הְנִבְּים הְנִבְּים הְיִים הְנִיבְּים הְבָּבְיים הְנִבְּים הְבָּבְיים הְבָּבְיים הְנִבְּים הְבָּבְיים הְנִיבְיים הְנִבְּים בְּעִבּיים הְבִּבְיים הְבָּבְיים הְבָּבְיים הְבָּבְיים הְבָּבְים הְבַבּיים הְּבְּבְיים הְיִבְּבְיים בְּבְיים הְבִּים בְּבְּים בְּיִים בְּבְּיִים הְבִּים בְּבְיים בְּיִים בְּבְיּבְים בְּבְּיבּיים בְּלִיתְיִים בְּיִבְּיבּיוֹב בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיוּבּיוֹים בְּיִבְּיוֹים בְּעְבְּים בְּיבְיבּיוּ הְבִיבּיים הְיִיבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּלִים בְּבְּיבְיבּים הְיבִּים בְּבְּים בְּבְּיבּיוּ הְבִּבְיבּיים בְּבְּבְיבְיבּיוּ הְיבְּבְיבּיוּ הְבְּבְיבְיּבּיוּ הְבְּבְבְיבּיוּ הְבִּבְיבּיוּ הְבִּבְיבּיוּ הְבִיבְיבּיוּ הְבְּבְיבּיוּ הְבִּבְיבּיוּים בְּבִיבּיוּם בְּבְּבְיבְּבְּיבְים בְּבְיבְבְּבְּבְיבְיבּיבּיים בְּבְיבְבְבּיבוּיוּ בְבְּיבְיבּיוּ בְּבְיבְיבּיוּים בְי

NOTE. It is customary to read this lengthy list of curses (Deuteronomy 29:19-27) at a high speed and in a soft voice because the curses were considered almost too horrible to contemplate.

COMMENTARY. An interpretation from Midrash Tanhumah asks why the section of blessings (Deuteronomy 30:1-10) is attached to the long list of curses that precedes it. The midrash imagines that when the Israelites heard these curses, their faces began to turn green, and they said, "Who can stand up before all of these curses?" Moses comforted them saying, "You are standing here today! Although you have greatly angered God in the past, God did not destroy you. You still exist before God."

Rashi

COMMENTARY. Rashi, an eleventh century French commentator, teaches that \(\text{TARY.} \) Rashi, the reflexive verb for blessing oneself (Deuteronomy 29:18), means that one should offer a blessing of peace in one's heart. I should believe that the curses of others will not affect me, that I shall have peace. The verb is reflexive because we bless ourselves.

M.B.K.

COMMENTARY. Nahmanides, a fourteenth century commentator, explains that the hidden things belong to God because the community cannot be blamed for what an individual does secretly. The community must take responsibility for public acts that are publicly known. Acts done in secrecy are not the public's affair—they are between the individual and God.

D.A.T./M.B.K.

Fourth Aliyah (For Minhah, Third Aliyah)

When all these things have come upon you, both the blessing and the curse that I have placed before you, you shall take to heart what I have said, when you are dwelling among all the nations where THE ALMIGHTY ONE, your God has driven youthen shall you return to THE ALL-MERCIFUL, your God, and listen to God's voice. fulfilling all that I have commanded you today, you and your children, with all your heart, and with all your soul. Then THE ETERNAL ONE, your God, will restore you from captivity and love you, gathering you again from all the nations where THE ALMIGHTY ONE, your God, has scattered you. Even if GOD scattered you to the ends of the horizon, THE ALL-MERCIFUL, your God, will gather you from there and bring you back. And THE REDEEMING ONE, your God, will bring you to the land your ancestors inherited, and you shall have possession of it once again, and God will bring good fortune on you, making you more numerous than your ancestors. And THE REDEEMING ONE, your God, will open up your hearts, yours and your children's, to love THE BOUNTIFUL, your God, with all your heart and all your soul, that you may live.

Deuteronomy 30:1-6

Minhah Torah reading concludes here.

COMMENTARY. הנסחרות /hanistarot/ The hidden things. People should not be suspicious or assume wrongdoing by their neighbor without evidence. Acts not publicly known are between God and the individual, not between people.

Fourth Aliyah (For Minhah, Third Aliyah)

אָלֹהֵיף בְּכָל-לְבָבְךּ וּבְכָל-נַפְּשְׁךְ לְמַעַן חַהֵּיף: הְהָרָל וְבַּלָל אֲשֶׁר הַבָּל-הַבְּלָה אֲשֶׁר הַהְּבָל-לְבַבְּךְ וְבָבָל-הַבְּלָה הַבְּלָכִל וְהַבְּלָה אֲשֶׁר הַהְּבָּלִיף אֲשֶׁר הַהְּבָּלִיף אֲשֶׁר הַבְּלִיף אֲשֶׁר הְבָּלִיף אֲשֶׁר וְהָבָּלִיף אָלּהָיף שְּמָיִף אָלּהָיף שְּמָיִף וְהָשָׁבֹיִף אָל־הָיף וְלְבַבְּרְ וְלְבָבְּךְ וְבְּבְל-הַבְּלְוֹ בְּלְבֹּךְ וְבְּבְלוֹ בְּבְּלְי וְמְשֵׁם יִקְּחָף וְהִישְׁבִּיְיף הִיּהְיָה אַלּהִיף אָלּהָיף אָלּהָיף וְמְשֵׁם יִקְּחָף וְלְבָבְּרְ וְבְּבְּלְי בְּבְּלוֹ וְשְׁבִייִם אַשֶּׁר הַנְּבְּלְיף אָלֹהָיף אָלּהָיף אָלּהָיף וְלְבָבְּרְ וְבְּבְּלְיהְ וְמְשָׁם יִקְּחָף וְהִישְׁבְּרְ וְהְרָבְּלוֹ אֲשֶׁר הַבְּבְרִים הָאָלִיִיף אָלְהָיף אֶלּהִיף אֶלּהִיף אָשְּר הִנְשְׁבְּיִרְ וְמְשָׁם יִקְּחָף וְהִישְׁבְּרְ וְהִרְשְׁתָּה וְהִישְׁבְּיִים אָשֶׁר הַבְּלִיף אָשֶׁר הִנְיִים אָלְהִיף אֶבְּיִיף אָבְיִיף אָבְּרִיף וְבְּבְּבְיים וְאָת־יִבְּבְּרִים הָאָלְהִיף וְהַבְּבְּרִים אָלִייף אָבְיִיף וְהַשְּבִייִם אָשְׁר וְיִרְשְׁתָּה וְהִינְיף אָבְיים אָלִייף אָבְּרִים וְבִּישְׁבִייף וְבְּבִילְיף אָבְיִים אָלְהִיף אָבְיִיף אָבְיִיף אָבְיִיף אָבְיִיף אָבְיִיף אָבְּיִיף אָבְיִיף אָבְיִיף אָבְיִיף וְבִּבְּלִיף אָבְייִים הָאָבְיים הְאָבְיּים הָאָבְיים הְאָבְיים הְאָבְיים הְאָבְיים הְיִבְּבְּבְיים הְיּבְבְּרְים הְאָבְיים בְּבִּילְם בְּבִּילְם בְּבְּבְילוֹה אָלֹייִם אִינִיף אָבְיים הְבִּבְּבְילְבְבְּרְים הְאָבְילִים הְבִּבְּבְילְים בְּבִּילְם בְּעִיבְים בְּבִּילְים בְּבְּבְילוּ בְּבְילוֹבְיּבְילְים בְּבְּבְילוּ וְהַבְּבְּבְילוֹה בְּבְּלְים בְּבְּבְּבְילוֹים בְּבְּבְילוֹם הְבִּבְּבְילוּ הְיִבְיבְילוֹם בְּבְּילְים בְּבְּבְיל וְבְבְּילְים בְּבְּבְילוֹם בְּבְילִים בְּבְּבְילוּים בְּבְּבְילוּים בְּבְּבְילוֹם בְּבְּבְילוֹים בְּבְילוֹים בְּבְּבְילוֹבְיבְּבְילוֹים בְּבְּילְבְילְם בְּבְילוּבְבְילוֹים בְּבְּבְילוֹבְיבְבְילוּ בְּבְבְיל בְבְּבְילוֹים בְּיבְבְּילוּ בְּבְּבְיל בְבְילוֹים בְּבְילוֹים בְּבְבְילוֹים בְּבְּבְבְילוֹבְבְּבְילוֹבְבְּבְּיבְבְילוֹבְיבְילוּים בְּבְּבְילוֹי וְבְבְילוּים בְּבְילוֹים בְּבְילוּבְבְּיוּבְיבְילוּים בְּבְילוֹבְילְיוּבְבְילוּים בְּבְבְילוּבְיבְילוּים בְּבְּבְילְבְיבְיבְילוּבְי

Minhah Torah reading concludes here

COMMENTARY. In the thirtieth chapter of Deuteronomy, we are given a glimpse of the dance of *teshuvah*. The text reads: "...then shall you return to THE ALL-MERCIFUL, your God, and listen to God's voice" (verse 2). Thus the first step is taken by us. "Then THE ETERNAL ONE, your God, will restore you from captivity and love you" (verse 3)." Once we have taken the initial step, we find God turning to meet us with compassion. "God will return rejoicing."

COMMENTARY. "The hidden things are for THE HOLY ONE, our God, but those that are revealed are ours to do, and for our children, to eternity." This Hebrew text is marked with dots to emphasize that Torah is a human possession. Nonetheless, no matter how learned and knowledgeable we are, our understanding of our world remains profoundly limited. We are responsible for ethical living and teaching based on the limited amount we know. We need to acquire moral courage to cope with our inevitable uncertainty. The hidden things are God's. We live with that which is revealed; we seek trust in God for the strength to acknowledge what remains hidden from us.

NOTE. The verse ומל יהוה...לבבך open up your heart, literally circumcise your heart (30:6) provides a central theme of the *piyut* found on page 805.

Fifth Aliyah

And THE ALMIGHTY ONE, your God, shall cast all of the curses mentioned here upon your enemies, on those who hate you and have persecuted you, and you shall come to listen once again to the voice of THE ETERNAL, doing what God asks of you, as I command you here today. THE BOUNTIFUL, your God, will grant abundance for the labor of your hands and for the fruit of your womb, and for the offspring of your cattle and the produce of your land. It will go well with you, for truly, THE REDEEMING ONE will once again rejoice in your well-being, just as THE ETERNAL ONE had taken joy in your ancestors, for you shall listen to the voice of THE ALL-MERCIFUL, your God, to keep the mitzvot and laws recorded in this scroll of Torah. Yes, you shall return to THE ETERNAL ONE, your God, with all your heart and all your soul. Deuteronomy 30:7-10

(On Shabbat morning, Sixth Aliyah)

For this mitzvah, which I enjoin on you today, is not too puzzling for you, nor too remote. It is not something high up in the heavens, so that you might say:

"Who shall go up to the sky for us, and bring it to us and make it understandable to us?—then we might do it!" It is not beyond the ocean, so that you might say: "Who shall cross the ocean for us, and bring it to us, and enable us to hear it—then we might do it!" But rather it is very close to you, upon your mouth and in your heart—it can be done!

Deuteronomy 30:11-14

Fifth Aliyah

וְנָתֵן יהוָה אֶלהֶיךּ אֵת כָּל־הָאָלוֹת הָאֵלֶה עַל־אִיְבֶיךּ וְעַל־שְׂנְאֶיךּ
אֲשֶׁר רְדָפְּוּךּ: וְאַתָּה תָשׁוּב וְשֶׁמֵּעְתָּ בְּקוֹל יהוֹה וְעָשִּׁיתָ אֶת־כָּל־מְצְשֵׁר יְהוֹה אֶלהֶירּ בְּכִלּר בְּיִם וְחוֹתִירְךּ יהוֹה אֱלהֶיךּ בְּכִל מְצְשֵׁר יְהוֹה לֶשְׂיתָ אֶת־כָּל וּמְצְשׁר יָהָרְ בִּפְּרִי בִּטְנְּךּ וּבִפְרָי בְהָמְתְּךּ וּבִפְּרִי בִּטְנְּה בְּכִל וּמְעִּתְ יָהוֹה לֶשְׂיִת בְּטְנְה בְּכִל וּמְעִיר מִצְוֹתְיוֹ וְחַפְּתִיר בִּפְרִי בִּיְנְשְׁמִע עַל־אֲבְרָבְּי וְבְּכִּלְ וּבְּכְל וּבְּבְרָי בִּיְיִהְ לְשִׁמְּר מִצְוֹת הָאֶלהִיר בְּבְּרִי בְּבְּרִיךְ בְּבְרָי וְבְּבְּרִי בְּחָבְּה בְּטַבֶּר בְּטְבְּה בְּסֵבֶּי הִיוֹה אֱלהָיף אֶלהָיך אָלהְיך בְּבְּלְיבִר בְּבְּעִיר בְּבְּבְרִייִם בְּבְּלוֹים בְּאֵשְׁר יִבְיִּים בְּבְּלוֹים בְּבְּבְר וְבְבְּרִילְבְבְּךָּ וּבְּכָל-נְבְּבְּרָ וְבְבְר בְּבְבְּר בְּבְבָל וּבְּשְבְיר בְיִבְּיִים בְּבְּבְר וְבְבְּרְיִים בְּבְּבְר וְבְבְּרְיִבְיְיִים בְּבְּבְיר בְּבְבְר וְבְבְּרְיוֹ בְּבְּבְר וְבְיִים בְּבְיבְיוֹ בְּבְבְיר בְּבְבְּר וְבְבְּבְר בְּבְבְיר בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְר בְּבְבְּר וְבְבְּבְר בְּבְבְר בְּבְבְר בְּבְבְר בְּבְבְּתְיוֹם אֵבְיוֹם בְּעִבְיה בְּקוֹים בְּבְבְּר וְיִבְּבְיר בְּבְבְר וְבְבְבּר בְּבְבּר בְּבְבּיר בְּבְבּיר בְּבְיר בְּבְבּר בְּבְּר בְּבְבּר בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיבְייוּ בְּבְבְר וְבְבְּבְר בְּבְבְיר בְּבְיר בְּבְבּיר בְיִיבְיוּ בְּבְיבְר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְּבְיר בְּבְּבְיר בְּבְבְיר בְּבְבּיר בְּבְּבְיר בְּבְיר בְּבְּבְיר בְּבְיר בְּבְבּר בְּבְבּיר בְּבְבּיר בְּבְבּיר בְּבְיר בְּבְבּיר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְבּיר בְּבְּבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְּיר בְּבְיר בְּבְבּיר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְבּיר בְּבְבּיר בְיבְבּיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְבְּיר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְבְיר בְבְיר בְּבְיר בְיבְיר בּבְיר בּבְיר בּבְיר בּיבְייוּבְיבְייוּבְ

(On Shabbat morning, Sixth Aliyah)

בָּי הַמִּצְנָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיִּיוֹם לְא־נִפְלֵאת הָוּא מִמְּךְּ וְלְא־רְחֹקָה הָוֹא: לִא בַשָּׁמֵיִם הֶוֹא לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה־לָנוּ הַשְּׁמַיְמָה וְיִקֶּחֶהָ לָּנוּ וְיַשְּׁמִעֵנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֻׂנָּה: וְלְא־מֵעֵכֶר לַיָּם הָוֹא לֵאמֹר מִי יַעֲבָר־לָנוּ אֶל־עֵבֶר הַיָּם וְיִקּתָהָ לָנוּ וְיַשְׁמִעֵנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָּה: בִּי־קָרִוֹב אֵלֵיךְ הַדָּבֶר מְאִר בְּפִיךְ וּבִלְבָרְךָ לַעֲשׂתְוֹ:

לא בשמים /lo bashamayim/not something high up in the heavens. If Torah were in heaven, humans could not engage in study in this world. Rashi

Sixth Aliyah (On Shabbat morning, Seventh Aliyah)

Behold, I set in front of you today both life and good, both death and evil. I ask of you today to love THE FOUNT OF LIFE, your God, walk in God's ways, and keep what God commands, God's statutes and God's justicethat you may live and multiply, and THE ETERNAL ONE your God will bless you in the Land that you are coming to inherit. But if your heart should turn away, and fail to hear, and be misled, and if you bow to other powers and become enslaved to them, I tell you now that you shall surely perish, and shall not prolong your days upon the Land that you are now about to cross the Jordan to possess. I call as witnesses for you today the heavens and the earth: both life and death I place before you now, both blessing and a curse. Choose life, that you may live, you and the seed of life within you, loving THE FOUNT OF LIFE, your God, hearing God's voice, and clinging to divinity. For that is your life, your length of days to dwell upon the ground that THE ETERNAL ONE has promised to your ancestors, to Abraham, to Isaac, and to Jacob, to give to them.

Deuteronomy 30:15-20

Sixth Aliyah (On Shabbat morning, Seventh Aliyah)

רְאֵה נָתֻתִּי לְפָנֶיךּ הַיִּנִם אֶת-הַחַיָּים וְאֶת-הַטְּוֹב וְאֶת-הַפָּע יהוְה אֵלֹהֶר לָעָת לָהֶם:

רְאֵה נָתִיּ יְפָּנֶיךּ הַיִּנִם אֶת-הַחַיִּים וְאֶת-הַטְּר וְאָלּהָר וְלִשְׁמָע בְּקֹלוֹ וּלְדְבְקָה-בְּוֹ לִאְלַהֶיךּ לָאֶבר מִצְוֹתְיוֹ וְחָשְׁמַּוֹחַנִית לֵאלֹהֵים אֲחַרִים וְעַבַּרְתָּה לְבָּבְר וְלָא תִשְׁמָע וְנִדַּחְתָּ וְתִשְׁמַע וְנִדַּחְתָּ וְתִשְׁמָע וְנִדַּחְתָּ וֹמְשְׁפָּעִיו וְחָיִיִת וְרָבִיקְהּ וּבְּרָרְהְ לָּבְּר עָּמָר מִצְוֹתְי לֵאלֹהֵים אֲחֵרִים וַאֲבַרְתְּם:

רְאֵבְרָבֶה וְהַשְּׁלֶלְה וּבְחַלְּתְ וֹתְשְׁמָע בְּקֹלוֹ וּלְדָבְקָה-בְּוֹ לָארתְהַיִּנְם וְעָבִיְתְּם:

רְאֵברְנָה יְמָשֶׁר אָנִבְי מְצִוֹּהְ לִשְׁמְע בְּקֹלוֹ וּלְדָבְקָה-בְּוֹ לָאחִים וְעָבָּרְתָּם:

רְאֵברְנָה יָמֶיִר לְפָנֶירְ וֹיִלְשָׁמְע בְּקֹלוֹ וּלְדָבְקָה-בְּוֹ לִאת חַנְּיִתְ וְתִּשְׁתָּה וְתִיּשְׁתְּוֹ וְתְלְבְבְקְה וְלָא תִשְׁמָּת וְנִדִּחְתָּ וְתִשְׁמָע בְּקֹלוֹ וּלְדָבְקְהרבוֹ וְתִיּיִם וְעָבִרְתְּם:

רְאֵברְהָם לְיִצְּחָק וְּלְעֶבְי לְתָת לְהָם:

רְאֵברְהָם לִיצְחָק וְּלְּעָבְי לְתָת לְהָבֵּי וְמִבְּלְיה וּבְחָלְילֵב לְתִת לְהָבְּיִים וְמִשְׁתְּוֹים וְמָתְרִילְם בְּעִבְייִם וְבִּשְּנְעָלְה וּלְבְבְּקְהר יְמָיִי וְלְשָׁלְלֵב לְתְת לְהָבְיִי וְנְבִיחְלָּן וּלְרָבְקְהר יְמָיִי לְפָּנֶּיוֹך בְּאָבְיר וְתְּבְּלְלְה וְלְבְבְקְה וְבִיּשְׁלְלְתְ וּלְבְיִבְקוֹה לְנִצְתָק וְּלְלָעְבְיִבְים לְתְת לְהָבְיִים וְשְׁתְּעִיע בְּלְלְוֹ וּלְנְבְיתְלְם וְנְיִבְעָלְם וּלְנְעָבְיוֹב לְתְת לְהָבְים וְיִבּבְיוֹם אָת בִּיוֹם אָת בּיוֹב לְתְת לְּבְית וְיִים בְּבּביי בְּוֹב לְתְת לְהָב בְּיִים בְּבִיבְיים בְּיִבְית וְבִּבְּילְיוֹב לְתְבְּבְיוֹ בְּלְבְיִבְיוֹב לְתְיִבְיוֹם אָתְיבוֹם וְנִבְיחָל בְּבְיוֹב לְתְנִיבְים לְנִיבְיתָלְם וְלְיִבְעְבְים לְיִבְיתְם לְיִיבְעָלְיב בְּתְּבְית בְּלְבְית בְּבְיבְים וְבִּבּית בְּבְבְּיוֹי וְבְבְבְיוֹם בְּבְיבְית בְּבְּבְיוֹב לְתְתְּבְיוֹ וְבְּבְבְית בְּבְיוֹב לְתְתְם בְּיוֹבְיבְים בְּבְּבְבְיוֹ בְּבְבְּבְיוֹ וְבְבְּבְית בְּבְּבְיוֹם בְּתְבְּבְיוֹ וְבְּבְבְּיוֹם בְּיִיבְּבְּיוֹ בְּבְבְּבְיוֹ וְבְבְּבְּבְיוֹ בְּבְבְּבְּבְיוֹ בְּבְבְּבְּבְיוֹ בְּבְבְּבְיוֹם בְּיבְבְּבְיוֹ בְּבְבְּבְּבְיוֹבְיוֹבְיוֹ בְּבְבְּבְיוֹ

COMMENTARY. Often Torah is dismissed as abstruse, inaccessible and other-worldly learning. Dismissing it in this way allows a convenient avoidance of the powerful messages it offers for our daily lives. As if in response, this passage proclaims the simplicity of the Torah's message: Love God, walk a godly path, seek to do what is required of you. Making a commitment to follow this simple message can become a source of teaching about how to make Torah study more accessible. If we treat Torah as our own, its paths become the intimate byways of our lives. What at a distance seems so obscure grows clear as we draw near to it.

Commentary. The terms מול א שמים וארץ heaven and earth

are a biblical literary pairing. These terms when used together do not refer to two specific places, but rather define the boundaries of the witnesses. Everything in the universe bears witness in this new covenant. The cosmos from top to bottom is in the zone of the covenant.

M.B.K.

COMMENTARY. The mythic structure here makes heaven and earth the witnesses to God's judgment in the trial of the Jewish people. The covenantal violation before this court casts the people in the role of actor and God in the role of the aggrieved party. It is in this court-like context that we are told that all will be forgiven if we choose life—caring, commitment, love and fidelity, lives lived with God in mind. Heaven and earth are only witnesses. We are the ones with the power to choose.

Make sure to speak out to your neighbor in reproof of any wrongful act, so that you will not incur a greater guilt because of it. Do not take vengeance, and do not bear grudges against anyone of your community.

And you shall love your neighbor as yourself.

I am The Holy One!

Leviticus 19:11-18

3

The Torah is lifted, and one of the following is recited:

This is the Torah. It is a Tree of Life to those who hold fast to it. Those who uphold it may be counted fortunate!

3

This is the Torah which Moses placed before the children of Israel,

by the word of THE ALMIGHTY ONE, and by the hand of Moses.

COMMENTARY. The 1945 Reconstructionist Prayerbook puts "Etz ḥayim hi/ It is a tree of life" in place of "asher sam mosheh lifney beney yisra'el/which Moses placed before the children of Israel." Earlier Reconstructionists were concerned that it be made clear that while affirming the holiness of Torah, they did not believe that it was given to Moses at Mount Sinai. Many current Reconstructionists believe the evolutionary nature of the Torah to be self-evident and have returned to the traditional line for the sake of its rich mythic imagery. Both options are included here.

עץ חיים היא /It is a Tree of Life. The book of Genesis tells us that the tree of life is in the garden of Eden. The Torah is our tree of life; it is our way back to the garden.

D.E.

לְא־תִשְּׁנָא אֶת־אָחֶיךּ בִּלְבָבֶךּ הוֹבֵחַ תּוֹכִּיתַ אֶת־צְמִילֶּךּ וְלְּא־ תִשָּׂא עָלֶיו חֵטְא: לְא־תִקֹּם וְלְא־תִטֹּר אֶת־בְּנֵי עַמֶּׁךּ וְאֶהַבְּתָּ לְרֵעֲךָּ בָּמִוֹךְ אֲנָי יהוְה:

8

The Torah is lifted and one of the following is recited:

יָוֹאת הַתּוֹרָה עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּה וְתֹמְכֶּיהָ מְאֻשָּׁר:

Vezot hatorah etz ḥayim hi lamaḥazikim bah vetomheha me'ushar.

~

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָּׁם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְּׂרָאֵל עַל פִּי יהוה בְּיֵד מֹשֵה:

Vezot hatorah asher sam mosheh lifney beney yisra'el al pi adonay beyad mosheh.

COMMENTARY. The covenant of community is based on the delicate balance between two fundamental principles of Judaism articulated in this afternoon's Torah reading. The first is אחניה את עמיתן, "Make sure to speak out to your neighbor" the obligation to correct those about whom we care when they act contrary to Judaism's basic teachings. The second fundamental principle of Judaism that forms the basis of the covenant of community is Ahavat Yisrael, unconditional love of one Jew for another, of each Jew for the entirety of the Jewish people. Just before the Torah commands us to rebuke our neighbor, it teaches, "You shall not hate your neighbor in your heart." This is a most difficult and non-negotiable condition for a loving rebuke; if we do not first love, we cannot criticize.

R.H.

עק...מאשר / It...fortunate! (Proverbs 3:18). הישראל / This...Israel (Deuteronomy 4:44). לעל...משה / by...Moses (Numbers 9:23).

1048 / LIFTING THE TORAH SCROLL

BIRKAT HAFTARAH / HAFTARAH BLESSING

Blessed are you, ETERNAL ONE, our God, the sovereign of all worlds, who has called upon the righteous prophets and desired their words, spoken in truth. Blessed are you, WISE ONE, who takes pleasure in the Torah, and in Moses, servant of God, and in the prophets of truth and justice.

HAFTARAH FOR YOM KIPPUR MINHAH / THE BOOK OF JONAH

The word of THE ALL-SEEING came to Jonah, son of Amitay, saying:

"Rise up, go to Nineveh, the great city, and proclaim against it that its evil has come up to me." And Jonah rose, to flee to Tarshish, from the presence of THE OMNIPRESENT. He went down to Jaffa, and he found a ship sailing to Tarshish, and he paid for passage, and went down into its hold, to sail for Tarshish from the presence of THE OMNIPRESENT ONE.

And THE ALMIGHTY cast a great wind on the sea; a huge storm came upon the ocean, and the ship was on the verge of being destroyed. The sailors were afraid, and each one cried out to his god. They cast into the sea the goods that were on board, to lighten the ship's load. And Jonah, meanwhile, had gone down into the belly of the boat, and there he lay and slept.

The captain now approached him, and addressed him: "What's with you that you sleep! Rise up, and call upon your God! Perhaps then God will notice us, and we shall not be lost."

בָּרַכַּת הַפִּטָרָה

בָּרוּךְ אַתָּה יהוה אֱלֹהֵינוּ כֶּּלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחֵר בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם הַנָּאֱמָרִים בָּאֱמֶת: בָּרוּךְ אַתָּה יהוה הַבּּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבִמשָׁה עַבִּדּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֵמֶת וָצֵּדֶק:

Haftarah

נֵיהִי דְּבַר-יהוֹה אֶל-יוֹנֶה בֶּן-אֲמִהַי לֵאמְר: קנּם לַהְּ אֶל-נִינְה הָעִיר הַגְּדוֹלֶה וּקְרָא עָלֶיהָ פִּי־עֶלְתָה רָעָתֶם לְפָנֵי: וַיָּקֶם יוֹנָה לִבְרְחַ תַּרְשִּׁישָׁה מִלִּפְנֵי יהֹוֹה וַנֵּיֶד יִפֹּוֹ וַיִּמְצֵא אֲנִיְהוּ בָּאָה תַרְשִׁישׁ הַטֵּיל רְנִּחַ־גְּדוֹלָה אֶל-הַיָּם וַיְהִי סַעַר־גָּדוֹל בַּיָם וְהָאֲנִיּה חִשְּבֶה הַטֵּיל רְנִּחַ־גְּדוֹלָה אֶל-הַיָּם וַיְהְיִ סַעַר־גָּדוֹל בַּיָם וְהָאֲנִיּה חִשְּבֶה הַטֵּיל רְנִּחַ־גְּדוֹלָה אֶל-הַיָּם וַיְּוֹעֲקוֹּ אִישׁ אֶל־אֶלֹהִיוֹ וַיְּטָׁלוּ אֶת־ לְהִשְּבֵר: וַיִּיִרְאוּ הַמֵּלָּחִים וַיְּזְעֵקוֹ אִישׁ אֶל־הָעָלֹה וַיְּיָּטְלוּ אֶת־ יִרְכְּתֵי הַפְּפִינָּה וַיִּשְׁכֵּב וַיִּרָדְם: וַיִּקְרַבְ אֵלְיוֹ רַב הַחֹבֵּל וַיְּאמֶר לְוֹ מַה־לְּבְּ נִרְדֶּם לְּנִים קְנָה שָּרָא אֶל-אֶלֹהֶיִּר אוֹלֵי יִתְעַשֵּׁת הָאֶלֹהִים לֶנוּ מַה־לְּבְּ נִרְדֶּם לְּנִים בְּרָא אֶל-אָלהֶיר אִלּלֹיִה אוֹים בְּוֹיִבְים אָלִיי וֹ בְּעַשְּׁת הָאֶלֹהִים לָנוּ

COMMENTARY. One of the Just Ones came to Sodom, determined to save its inhabitants from sin and punishment. Night and day the Just One walked the streets and markets preaching against greed and theft, falsehood and indifference. In the beginning, people listened and smiled ironically. Then they stopped listening: they were no longer amused. The killers went on killing, the wise kept silent, as if there were no Just One in their midst.

One day a child, moved by compassion, approached the unfortunate preacher with these words, "Poor stranger. You shout, you expend your body and soul; don't you see that it is hopeless?"

[&]quot;Yes, I see," answered the Just One.

[&]quot;Then why do you go on?"

[&]quot;I'll tell you why. In the beginning, I thought I could change humankind. Today, I know I cannot. If I still shout today, if I still scream, it is to prevent humankind from ultimately changing me."

Elie Wiesel

And people said to one another: "Come, let's all cast lots that we may know through whom this evil comes upon us!" And they cast lots. The lot came down on Jonah. And they said to him: "Please tell uswho is he through whom this evil has befallen us? What is your work? Where do you come from? What is your country? From what people do you stem?" He said to them: "I am a Hebrew, and I fear THE OMNIPRESENT ONE, the God of Heaven, who has made the sea and land." And they all became afraid—enormous was their fear. They said to him: "What have you done?" These people knew that he was fleeing THE ALMIGHTY ONE, as he had told them.

And they said to him: "What should we do with you so that the sea might quiet down on our account? Truly, this storm is growing worse!"

He told them: "Pick me up and cast me to the sea, and then the sea will quiet down for you, because I know it is on my account that this great storm has overtaken you."

Meanwhile, the ship's men struggled to get back to dry land, but they couldn't, for the sea continued in its rage against them.

וּיְאמְרֹּנ אִישׁ אֶל־רֵצָהוּ לְכֹּנ וְנַפְּילָה גְּוֹרֶלֹּוֹת וְנֵדֶעָׁה בְּשֶׁלְמִי הָרָעָה הַזָּאת לֶנוּ וַיַּפְּלוּ גְּוֹרֶלֹּוֹת וַיִּפְּל תַּגּוֹרֶל עַל־יוֹנָה: וַיְּאמְרָנּ אֵלִיוּ הַגָּאת לֶנוּ מַה־פְּלֵארְהְּנָּ וּמִּלִּוֹת וַיִּפְּל תַּגּוֹרֶל עַל־יוֹנָה: וַיְּאמְרְנּ אֵלִיה הַגָּאת לֶנוּ מַה־פְּלֵארְהְּוֹּ וּמֵאָיִן הָבְּעָ מִה־הְּנָא בְּוֹי מַה־בְּעָת הְנִיּ אָעִר־יהוֹה אֶלֹהֵי הַשְּׁמִים אֲנִי יָרָא אֲשֶר־עָשָה אֶת־הַיֶּם עִבְרִי אָנְכִי וְשָׁתִּין הַיָּיְה בְּיִלְּהְ וַבְּיִי הָנִין מִה־נְּאת הַיִּבְּשְׁה יִרְאַנִּ הַיְּאָבְיִים יִרְאָה בְּיִלְיּ הַיָּים וְיִשְׁתִּלְ הַיֶּם מֵעְלֵינוּ בִּי הַיֶּים וּוֹלְרְ הַיֶּים וְיִשְׁתִּלְ הַיֶּם וְיִשְׁתִּלְ הַיֶּם וְיִשְׁתִּלְ הַיָּם וְיִשְׁתִּלְ הַיָּבְ הַיִּים וְיִשְׁתִּלְ הַיָּם וְיִשְׁתִּלְ הַיָּבְ הַיְּבְּ הִיּשְׁ מִינִים וְיִשְׁתִּלְ הַיָּבְ בְּשְׁלִיי הָבְיִלְם הַיֹּבֶם וְיִשְׁתִּלְ הַיָּבְים וְיִשְׁתִּלְ הַיָּים וְיִשְׁתִּלְ הַיָּבְים וְיִשְׁתִּלְ הַיָּבְ הְיִבְּים וְיִשְׁתִּלְ הַיְּבָּים וְיִשְׁתִּלְ הַיְּבִים וְיִשְׁתִּלְ הַיִּים וְיִשְׁתִּלְ הַיְבָּשְׁה וְלְּאֹי וְלָלוֹי תְּנִבְייִם וְיִשְׁתִּלְ הַיָּבְּים שְּאֹנִי וְנְבְּיִלְם הַיְּבְּ הַשְּׁלְי הְנִבְּים וְיִשְׁתִּלְ הַיּיָם וְיִשְׁתִּלְ הַיְבָּים הִיּלְם הְיִבְּים וְיִשְׁתִּיב אָלִיהְים אָלִיתְיב אָלִיתְיב אָלִיהְבְּשְׁה וְלְאֹי תְלֹלוּ הְיִבְילוֹ הַבְּיִים וְלְבִיים בְּיִים בְּלְבְיִים אָלּיבְים בְּלְבִיים בְּלְיבִּים בְּלְיבִים בְּלְיבִּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְּישְׁתְּבְיּים בְּלְילוֹית וְנְבְּיִבְּישְׁים וְיִיּבְים בְּיִיּבְיּתְיבְיּים בְּלוֹי בְּיִבְיְיִם בְּלוֹית וְנִבְּיִילְהוֹים וְיִבְייִים בְּיוֹים בְּיִיבְיבְיים בְּיוֹים בְּיוֹבְיבְּיְבְיּבְיּים בְּיִיבְים בְּיִים בְּבְיּבְיּים בְּיוֹים בְּיִיבְיבְיוּ בְּיִיבְיוֹים בְּיְבִיּים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיוּבְיבְיוּ בְּבְיבְיוּם בְּיוֹים בְּיִיים בְּיְבְיִים בְּיִיים בְּיִיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּלְבִיים בְּבְיוּ בְּבְּיִים בְּיִּים בְּיִיים בְּיִים בְּיִים בְּיִייְם בְי

And they called out to THE OMNIPRESENT ONE, and said: "O, please, ALMIGHTY ONE, let us not perish for the life of this one man, and do not hold against us the blood of someone innocent, for you are THE ALMIGHTY ONE; whatever you may wish, you do." They picked up Jonah, and they cast him to the sea. And suddenly the ocean ceased its rage. The people grew afraid; enormous was their awe of THE ALMIGHTY. And they offered sacrifice to GOD and uttered vows.

THE OMNIPRESENT ONE appointed a great fish to swallow Jonah, and he was inside the belly of the fish for three days and three nights.

And Jonah prayed to THE ETERNAL ONE, his God, inside the belly of the fish. He said:

"I called, in my distress, to THE ETERNAL ONE, and I was answered!
From the belly of She'ol I cried, and you have listened to my voice.
For you had cast me to the deep, into the heart of seas; a flood surrounded me.
Your breakers and your waves have all passed over me.
And I—I said: I have been driven from your sight, but I shall once again look on your holy Temple!

וּיִּקְרְאוּ אֶל־יהוֹה וַיִּאמְרֹוּ אָנָה יהוֹה אַל־נָא נְאבְדָּה בְּנָּפֶּשׁ הָאִישׁ

חַיָּה וְאַל־יהוֹה וַיִּאמְרֹוּ אָנָה יהוֹה בּאַשֶּׁר חְפָּצְתָּ

עְשִׂיתִ: וַיִּשְׁאוּ אֶת־יוֹנָה וַיִּטְלֶהוּ אֶל־הַיֶּם וַיִּצְמְד הַיֶּם מִזְּעְפְּוֹי וַיִּיִלְאוּ הָיִמְן יהוֹה בְּאַשָּׁר חָפָּצְתָּ נְיִירְאָוּ הָאָנְשִים יִרְאָה גְּרוֹלָה אֶת־יהֹנְה וַיִּיוֹבְחוּ־יָבָׁה לֵיהוֹה וַיִּדְּהִיּ נְיִיְלְים: וַיִּמְן יהוֹה דְּג נָּהֹוֹל לִבְלְעַ אֶת־יוֹנֶה וַיִּיְהְי יוֹנָה בִּיְמִים וּשְׁלשָׁה לֵילְוֹת: וַיִּתְפַּלֵל יוֹנָה אֶל־יהוֹה אֱלֹהֵיו מִבְּעָן שְלְשָׁה יִמִים וּשְׁלשָׁה לֵילְיוֹת: וַיִּתְפַּלֵל יוֹנָה אֶל־יהוֹה אֱלֹהֵיו מִבְּעֶן שְׁלְשָׁה יַמִים וּשְׁלשָׁה לֵילְיוֹת: וַתִּשְּלִיבְנִי מְצִּלֶּה לִּנְיִי עָבְרִּוֹּה נִיְּמְעִים וְנָהֶר שְׁלְיִי עָבְרוּ: וַאֲנִי אָמַרְתִּי נִגְּרָשְׁתִּי מִנְּנֶי עִּבְּיִי בְּלִבְי יַמְּים וְנָהֶר שְׁלְיִי עָבְרוּ: וַאֲנִי אָמַרְתִּי נִגְּלָשְׁתִּי מִנְּנֶּי עְבָּרִי וְבִּיְעִים וְנָהֶר עָלֵי עָבְרוּ: וַאֲנִי אָמַרְתִּי נִגְּלְשְׁתִּי מִנְּנֶי עְבְרוֹּי וְנָהְר שְׁלְעִיף לְּבְיִי עְבָּרִי: וַאֲשְׁלִיבְי עְבִּבְי יִמְשְׁבְּים וְנָהֶר עָלֵי עָבְרוּ: וַאֲמִנְי אָמְלְתִּי נִנְלְיִי עָבְרִיוּ וְמִיּעְ עָּבְיִים וְנִיתְּוֹ לְנִינְי עָבְרוּ: וַתְּשְׁלְיִינְ עָבְרוּ: וַמְשְּלְים עָלְיִי עָבְרוּ: וַאֲמִי אָבְיִים וְּנִייְי אָבְיִים אָלִיים אָלִיים אָּבְיים אֶלִיים עָּבְיִים אָּלִיים עָבְיִים אָּבְיים אָלִיים עָּבְיִים אָּבִּים בְּיִבְּים בְּיִבְּי בְּלֹי מִבְּיִים אָלִיים עָּלִיים עָּבְיּים בְּיִים אָּבִיים בְּיִבּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִּבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּבְיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִים בְּבְּיִים בְּיִבְיים בְּיִבְיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּבְיים בְּיִיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִינְיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִיתְּיִים בְּיִינְים בְּיִינְיוּ בְּיִינְיים בְּיוֹבְיּים בְּיִינְים בְּיִינְיִינְיִים בְּיִינְים בְּיוֹבְייִינְיוֹים בְּיִינְיְיִינְיְיִים בְּיִינְיְיִינְיְיְיִינְיְיוּיִים בְּיִיבְיְיִינְיְיוֹים בְּיִיבְיִים בְּיִינְיְיִיוּים בְּיִיבְּיוּים בְּיִים בְּיִינְיְיִינְיוּיים בְּיִּבְייִים בְּיִיבְייִי

Waters overwhelmed me to the edge of death, the deep surrounded me, the seaweed wrapped around my head, there at the remote depths of mountains. I went down into the earth: its bars were closed around me-an eternity! But you have raised my life up from the underworld, REDEEMING ONE, my God! My life was wrapped about me—I grew faint but I remembered THE ETERNAL ONE. My prayer has come before you, to your holy Temple. Those who cling to vain and empty things forsake their loyalty, but I, with thankful voice. shall offer you devotions. What I have vowed, allow me to complete. All help is from THE OMNIPRESENT ONE!"

And THE REDEEMING ONE spoke to the fish, which vomited up Jonah onto dry land.

The word of THE ALL-SEEING came to Jonah for a second time, and said:
"Rise up, and go to Nineveh, the great city, and declare to it the message I am giving you."

אָת-הַקּרִיאָה אֲשֶׁר אָנֹכֶי דֹבֵר אֵלֶיךְ:
שָׁנִית לֵאמְר: קִּים לֵךְ אֶל-נִינָה הָעִיר הַנְּרוֹלֶה וְקַרָא אֵלֶיהָ

אָל-הַיכַל קַּדְשֶׁר: מְשִׁקְּר, בְּבְרִיהִי אֲשַׁלֵּמָה יְשׁיּעֶתָה לִיהוְה: וַאֲנִי בְּקוֹל אֵלּ-הַיַּבְּשָׁה: וַיְהַי בְּעָלִי מִשְּׁחָה: לַּיְהֹי בְּקוֹל מִשְּׁחָה: לַיְהֹי אֲשַׁלְּמָה יְשׁיּעֶתָה לִיהוְה: וַאֲנִי בְּקוֹל אֵל-הַיַבָּשְׁה: וַיְּהָר מִשְּׁתָה לִיהוְה: וַאֲנִי בְּקוֹל אַלְים נַבְּלִים הַבְּלֵי שָׁוֹא חַסְהֶּם יַעֲוֹבוּ: וַאֲנִי בְּקוֹל מִשְּׁחָה: לַיְבְּר אֵשֶׁר בָּרִיהוֹה אָל-יוֹנֶה שִׁנִית לֵאמְר: קִּים לֵּךְ אֶל-נִינְנָה הָעִיר הַנִּּרוֹלֶה וּקְּרָא אֵלֶיהָ שִׁלִּי אַבְריאָה אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר אֵלֶיף:
אַפְפְּוּנִי מַׂיִם עַר־נֶּבֶשׁ הְּהָוֹם יְסִבְּבֵנִי סְיּף חָבְּוּשׁ לְרֹאשִׁי: לְקִּצְבֵי אָנִים עַרִּילָה אֲשֶׁר אָנִינְה הָאָר אַלִּיבְר אַלִּיך.

And Jonah rose up, and he went to Nineveh, according to the word of THE ETERNAL ONE.

Now, Nineveh was a city great to THE ALMIGHTY ONE; it takes three days to cross it.

And when Jonah reached the city, and had traveled in it one full day, he called out and he said:

"Forty more days and Nineveh is overthrown!"

And the citizens of Nineveh believed in God, and they declared a fast, and dressed in sackcloth, great and small alike.

And word of it had reached the king of Nineveh, and he rose up from his throne, and he removed his royal robe and dressed himself in sackcloth, and he sat upon a bed of ash. And he cried out, and he said: "In Nineveh, by order of the king and all his ministers, declare the following: No person and no beast, no cattle and no sheep, shall taste a thing; they shall not feed, nor water shall they drink. Let them be dressed in sackcloth, human being and beast alike, and let them call out mightily to God. Let all forsake their evil ways, the violence their hands have done! Who knows? Perhaps God will repent, as well, returning from a course of wrath, and we shall not be lost."

זַיָּקֶם יוֹנָה זַיֶּלֶךְ אֶל־נִינְנֶה פִּדְבֵּר יהֹנָה וְנִינְנֵה הָיְתָה עִיר־גְּרוֹלָה לֵאלֹהִים מְהַלֶּךְ שְׁלְשֶׁת יָמִים: זַיָּחֶל יוֹנָה לָבְוֹא בָעִיר מִהְלֵּךְ יִוֹם אַנְשִׁי נִיְּנֶרָא וַיִּאֲמִינוּ אָקֹב עִיּבְלָה עַיְּבֶּרְ שִׁלְּשָׁת יָמִים: זַיָּחֶל יוֹנָה לָבְוֹא בָעִיר מַהְלַּךְ וְיִבְּעִי וֹיִם וְנִיְנְה בָּאלֹהִים תַּבְּלָה עִיְּבְעוֹ וֹיִבְּע מִבְּרְעִּ אַל־מֶלֶךְ נִיְּנְה וַיִּשְׁתוּ וַיִּבְּעוֹ מִבְּרָבְי אַלְים תְּבְּעוֹ וֹיִבְּע תַּבְּרָל אֶל־מֶלֶךְ נִיְּנְה וַיִּשְׁכֵּ מִבְּּסְאוֹ וַיְּצְבֵּר אַדְּרְתְּוֹ מְשְׁעם מַבְּרְנְיֹ וֹיִבְעם תְּבְּרָתוֹ מִשְׁעם הָאָלְה וַנְיִשְׁב עַל־הָאֲמָה הַבָּבֶּרְ וְהַצֹּאוֹ אַל־יִטְעְמוֹ מְעָב מֵחְלָוֹן אַפְּוֹ הְנְעָב מְחָרְעוֹ אַלְּה וִּמְרַבְּיוֹ הְעִיב מְחָלָּן וְיִשְׁבוּ וְיִשְׁבוּ וְיִשְׁבוּ הְאָרָם וְהַבְּהַתְּה וְעָב מִחְרָוֹן אַפִּוֹ מְעְב מְחְלָּן וְיִשְׁבוּ וְיִשְׁבוּ וְנִישְׁם הְאָלְהְיִם וְשָׁב מִחְרוֹן אַפִּוֹ וְעָב מִחְרְעוֹ אַלִּים וְנִשְׁב וְנִחָם הְאֶלֹהְיִם וְשָׁב מִחְרְוֹן אַפִּוֹ וְעָב מִחְרָנוֹן אַפִּוֹ וְיִשְׁבוּ וְנִישְׁם הְאָלְהְיִם וְשָׁב מִחְרוֹן אַפִּוֹ וְלָּא נֹאבְר: — בּּבְּבֵּיהְם: מִי־יוֹבְע יָשׁוֹב וְנִחָם הְאֶלְהֹיִם וְשָׁב מִחְרוֹן אַפְּוֹ וֹלָשְׁת וְיִשְׁב מִחְרְוֹן אַפְּוֹ וְנִשְׁם הְאָבְים הְאָבְים הְבָּבְּתוֹים וְשָׁב מִחְרוֹן אַפְּוֹ וְלָּעִים וְעָּב מִחְרוֹן אַבְּיוֹ וְלִים מִּיְיִם בְּנִים וְנִשְׁם הְאָּלֹהְים וְשָּב מִחְרוֹן אַפְּוֹ וְלָּא נֹאבְר: — בּיּבְּבּיהְם: מִי־יוֹבְע יָשׁוֹּב וְנִחָם הְנְשָׁם הְאָלְהְיִם וְשָּבְּר וּתְבּיוּ בְּיוֹבְים בְּיבְיוֹם בְּיִבְיוֹם בְּיִבְבְּיוֹ בְּיִים בְּיִבְיוֹים בְּיִבְיוֹם בְּיִים בְּיִבְיוֹים בְּיִים בְּיִים וְעָב בְּיוֹבְים וְנִים בְּיִים וְנִים בְּיוֹבְים וְנִים בְּיִבּים וְעָב מִים וְעִים בְּיבְיוֹם וְנִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹם בְּיִבְיוֹים וְעִבְּיוֹם בְּיוֹבְים בְּיוֹב בּיוֹבְם וְיוֹב מְיִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹם בְּיוֹב בְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּיוֹבְים בְּיוֹבְים בְּיוֹבְים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹבְים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹב בְּיוֹם בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹבְים בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹב בְיוֹבְם בְּיוֹבְים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹב בְי

And God beheld their actions, that they had returned from evil ways, and God repented of the dire fate that had been planned for them, and did not act.

This was a woeful thing to Jonah, an enormous evil, and he burned with rage. He prayed to THE ALMIGHTY, and he said: "I ask you, GOD OF JUSTICE, was this not the very thing I thought would happen while I still was standing on my native land? That's why I fled ahead of time to Tarshish, for I knew you are a gracious and forgiving God, slow to be angry, and abundant in your love, and likely to repent of harshness. So now, please take my life from me, for it is better that I die than live!"

And THE REDEEMING ONE said: "Is it right that you should burn with rage?"

And Jonah went out from the city, and stationed himself eastward of the city. There, he built himself a shelter (sukkah), and he sat beneath it in the shade, to wait and see what would befall the city.

And God, THE COMPASSIONATE, appointed a vine, which grew up over Jonah to protect his head with shade and save him from his evil mood.

Jonah felt pleasure at the vine, enormous pleasure.

וַיַּרָא הָאֶלהִים אֶת-מַנְצֵשִׁיהֶּם פִּי־שֶׁבוּ מִדְּרְבֶּם הָרָעֵה וַיִּנָּטְ הָאֶלהִים עַל-הָרָעָה אֲשֶׁר-דִּבֶּר לְצְשְּׂוֹת-לְהֶם וְלְא עָשָׁה: וַיִּרֶע אָל-יוֹנֶה רָעָה גְּדוֹלֵה וַיָּחָר לְּוֹ: וַיִּיְתַפְּׁלֵּ אֶל-יהוֹה וַיֹּאמָר אָנָּה יהוה הֲלוֹא־תֶה דְבָרִי עַד-הֲיוֹתִי עַל-אַדְמָתִי עַל-בֵּן קְדָּמְהִי לְבְרָחַ הַּרְשִׁישָׁה פִּי יָדִיעְתִּי פִי אַתָּה אֵל-חַנְּוּן וְרַהוּם אֶרֶךְ אַפִּיוֹ וְרָבִי הַלְשִׁישָׁה פִּי יָדִיעְתִּי פִי אַתָּה אֵל-חַנְּוּן וְרַהוּם אֶרֶךְ אַפַּיִּי לְנִבְּ הַלְישִׁב מִקֶּדֶם לָעִיר וַיִּעַשׁ לוֹ שָׁם סְבָּה וַיִּשֶׁב תַּחְשָּׁי הִנְּיִעְ עַד אֲשֶׁר וְיִשֶּׁב מִקֶּבֶם לָעִיר וַיִּעַשׁ לוֹ שָׁם סְבָּה וַיִּשֶׁב תַּחְשָּׁי לְנִיל וְ מַעְל לְינִינִי מְרִינִה בָּעִיר: וַיִּמַן יהוְהִ-אֱלֹהִים קִיקְיוֹן וַיִּעְלוֹ וְמַלְּעָר וּמְעַל וּ מִעְלְיוֹן וַיִּעָּל וּ מִנְרָעָתוֹ וַיִּעָל וּ מִתְלְּעָהוֹ וֹיִנְעֵּל וֹ מִרְעָתוֹן וּיִבְּעוֹם יוֹנְהְיִבְּיוֹ מְבְיִים לְּיִבְיוֹן שִׁמְחָה בְּיִיבְיוֹ יִהְוֹה־ לְּהָצִיל לְּוֹ מֵנְעָעְתוֹּ וַיִּעְלוֹ וְמִבְּעֵר וּנִיּעָם וּיוֹנְה לְבְיִּיוֹן שִׁמְחָה בְּיִנִים עַל-רִּאשׁוֹ לְהַצִּיל לְוֹ מֵרְעָתוֹן וַנִּעְלוֹן וַיִּשְׁבְּיוֹ מִשְׁרִים בְּעִיר: וַיִּעָשׁ לוֹ שְׁמְחָה לְּיִילְיוֹן שִׁמְחָה בְּיִבְּיוֹן וְשִׁמְחָה בְּיִים בְּנִינִים אַלּיר: בִּיִבְשׁ לוֹ שְׁבְיּיל לְיוֹ בִיּים בְּיִבְיוֹן שְמְחָה בְּיִילְיוֹן שִׁמְחָה בְּיִם בְּיִילוֹן שִׁמְחָה בְּהֹלְיוֹן שִנְּחְוֹן מִוֹיִם בְּרִילוֹם בְּיִילְיוֹן שְמְחָה בְּוֹלְיוֹן בִּיִים בְּיוֹים בּיוֹים בְּיוֹין שִּמְחָה בְּיוֹבְיוֹים בּיִים בְּיִים בְּיִים בְּעָבְיוֹין בְיִישְׁבּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְיּים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בְיִים בְּיוֹים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִים בְּוֹים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹם בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיים בְּיבְייוֹים ב And God appointed a vine-weevil, at dawn of the next day, and it attacked the vine so that it withered up.

And when the sun grew bright,
God sent a hot east wind,
and sun's heat attacked the head of Jonah.

He grew faint; his spirit begged to die.

He cried: "It's better that I die than live!"

And God asked Jonah: "Is it right that you should burn with rage about the vine?"

And Jonah said: "It's right that I should burn to death with rage!"

And THE ALL-MERCIFUL replied:
"You are concerned about this vine,
which you have neither labored over nor have grown,
which one night lives, the next night dies.
And I—should I not be concerned for Nineveh,
a great city, which has within it
more than a hundred-twenty thousand human beings
who do not know their right hand from their left,
and much cattle, too?"

Jonah

Who is a God like you?

—forgiving sin, absolving the transgressions of the remnant of your heritage, you who do not cling to anger, but desire only kindness, you who act mercifully once again, subduing the effects of our transgressions, casting to the ocean waters all our wrongs.

You show faithfulness to Jacob, love to Abraham, as you have sworn to Abraham from days of old.

Micah 7:18-20

לְשִׁמֹאלוֹ וּבְהָמָה רַבָּה:

נִיּבְשׁ: וַיְּהָים ׁ תּוֹלֵעַת בַּעֲלוֹת הַשַּׁחֵר לְמִּחְרָת וַתַּהְ אֶת־הַפְּיוֹן הַיִּמְל הָיִבְע בִּין־יְמִינְוֹ בִּיְּעָלוֹת הַשַּׁחֵר לְמִּחְרָת וַתִּּלְּה הָיִּה הָיִּה הָיִּה הָיִּה הַיְּמָר הִיּטְב חָרִישִׁית וַיִּאמֶר אָלוֹהִים אֶל־יוּנָה הָהִימֵב חָרָה־לְּךָּ עַל־הַפְּעוֹן וַיִּאמֶר הִיּטֵב חָרָה־לֶּי עַד־מָנֶת: וַיִּאמֶר יהוֹה אַתָּה חַיְּסְתָּ עַל־הַיְּקְיֹּלְה הָנִיה הַעָּיִר הַגִּּדוֹלָה אֲשָׁר לִא־עָמַלְתְּ בְּוֹ וְלְא גִּדִּלְתְּוֹ שֶּבִּן־לֵיֶלָה חָיָה חַבְּיִלְיִּה הָיָה וְנִיְמִינְוֹ הַיְּיִבְיה הָנִיה הַנְיִי בְּיִרְה הַנְיִיה הָנִיה הַנְּיִלְה הָיִים לִּיִּלְה הָנִיה חָלָּה חָיְה הַיְּיָה וּבְּיִלְיִה אָבְיר לְא־עָר בִּגְּדוֹלְה אֲשֶׁר לִא־עָמְלְתְּ בְּיֹּלְה וְלֹּא אָחוֹנִי מְשְׁתִּיר הַגְּדוֹלְה אֲשֶׁר לִּא־יִנְנְיִה הְעִיר הַגְּדוֹלְה אֲשֶׁר לִא־יִבְעֹ בִּיוֹיִם הְיִיִּה הָבָּיִים הְנִיתְ הַשְּׁתִּי בְּיִבְיִים הְיִיִּה בְּיִבְיִים הְיִיִּה בִּיְיִים הְנִינִים הְנִים בְּיִבְיִים הְנִיּיְיִם הְעָּיִים לְּוֹים הְעִיִּים הְנִיבְּה הָיְיִה בִּיְּבְיִים הְנִייִם הְנִילְיִים הְעִּיְיִם הְעָּיִים בְּיִבְיִים הְנִייִם הְנִייִם בְּיִים בְּיִיְיִם בְּיִיבְיִים בְּיִבְיִים הְנִייִם בְּיִים בְּיִיבְיִים בְּיִיבְיִים בְּיִיבְייִם בְּיִיבְיוֹים בְּיִים בְּיִיבְיִים בְּיִיבְיִים בְּיִים בְּיִיבְיוֹים בְּיִבְייִים בְּיִים בְּיִיבְיים בְּיִיבְיים בְּעִיבְיים בְּיִיבְים בְּיִיבְיִים בְּיִּהְיִם בְּיִים בְּיִיבְיִים בְּיִים בְּיִיבְיִים בְּיִים בְּיִיבְים בְּיִיבְים בְּעִיבְייִים בְּיִים בְּיִיבְיִים בְּיִבְילָים בְּיִים בְּעִיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּיבְילְים בְּיִים בְּעִייִיבְיל בְּיִים בְיים בְּיִים בְּיִילְיתִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים

מִי־אֵל כָּמוֹךּ נִשֵּׁא עָוֹן וְעֹבֵּר עַל־פֶּׁשַׁע לִשְאַרֶית נַחֲלָתְוֹ לְא־ הָחֶזִיִּק לָעַד אַפּֿוֹ כִּי־חָפֵּץ חֶסֶד הְוּא: יָשְוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבָּשׁ עֲוְנֹתֵינוּ וְתַשְּלֵיךְ בִּמְצֻלְוֹת יֶם כָּל־חַפֹּאתֶם: תִּמֵן אֶמֶתֹּ לְיֵעֲלְב חֶסֶד לְאַרְרָהֵם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶנֶם: After the haftarah is chanted, the following blessings are said:

Blessed are you, ETERNAL ONE, our God, the sovereign of all worlds, the rock of all the worlds, the righteous one throughout all generations, the faithful God, whose word is deed, who speaks and fulfills, whose words are truth and justice.

Faithful are you, ETERNAL ONE, our God, and faithful are your words; not a single word of yours is unfulfilled, for you are a sovereign God, faithful and merciful. Blessed are you, ETERNAL ONE, the God faithful in all your words.

Be merciful to Zion, which is the house of life to us, and be a help to Israel, your people, soon and in our days. Blessed are you, ETERNAL ONE, who gives joy to Zion through her children. Give us joy, ETERNAL ONE, our God, in Elijah, your prophet and your servant. Soon may redemption come and give joy to our hearts. May God turn the hearts of the parents to their children, and the hearts of the children to their parents. And may your

house be called a house of prayer for all peoples. Blessed are

you, ETERNAL ONE, who brings an everlasting peace.

שמחינו / Give us joy. The traditional haftarah blessing contains references to the reestablishment of the rule of the Davidic dynasty. This understanding of a messianic reappearance of hereditary kingship has been rejected by Reconstructionist thought on both moral and theological grounds. Nonetheless, the messianic hope for a world redeemed remains in our thoughts as the ultimate achievement towards which humanity should strive.

Our version of the haftarah blessing eliminates the Davidic references and the hopes for a literal messiah that they invoke. In their place are Malachi 3:24 and a slightly altered version of Isaiah 56:7. The vision in Malachi, which is the haftarah for Shabbat Hagadol, sees Elijah coming to herald messianic days, turning the hearts of parents and children toward each other. The task of redemption can be completed when all of us open our hearts to our families, to our communities, and to all the inhabitants of our world. Then our world will truly have become a house of prayer for all peoples, bringing the peace for which we all hope.

After the haftarah is chanted, the following blessings are said:

בֶּרוּףְ אַתָּה יהוה אֱלֹהֵינוּ כֵּלֶּךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל הָעוֹלָמִים צַדִּיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנָּאֱמָן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם שֶׁבָּל דְּבָרָיוּ אֵמֵת וַצַּדֵק:

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יהוה אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָלֵיךּ וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָלֶיךּ אָחוֹר לֹא יָשׁוּב רֵיקָם כִּי אֵל כֻּלֶךְ נָאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יהוה הַאֵל הַנָּאָמַן בִּכַל דְּבַרֵיו:

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חֲבֵּׁינוּ וּלְעַמְּךְ יִשְׂרָאֵל תּוֹשִּׁיעַ בִּמְהַרָה בִיָּמֵׂינוּ: בַּרוּךְ אַתָּה יהוה מְשַׂמֵחַ צִיּוֹן בְּבָנֵיהָ:

שַּׂמְּחֵׁנוּ יהוה אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלְיֶּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּדְ בִּמְהַרָה יָבוֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ: וְהֵשִׁיב לֵב אָבוֹת עַל בָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל אֲבוֹתָם וּבֵיתְךּ בֵּית מְפִלָּה יִקָרֵא לְכֵל הָעַמִּים: בָּרוּךְ אַתָּה יהוה מֵבִיא שָׁלוֹם לָעַד:

COMMENTARY. Most liturgists agree that the practice of reciting a haftarah, generally a selection from the prophets, probably developed during a time when public reading of the Torah was banned. A selection roughly paralleling a major theme from the week's Torah portion was therefore selected. When public reading of the Torah became possible again, the popular custom of chanting the haftarah continued. The haftarah is usually chanted, utilizing a trope or cantillation system that has numerous variations. In modern times the bar/bat mitzvah has often taken on this responsibility as a sign of committed membership in the adult community.

here, aluvat nefesh/cast-down soul, reflected the Jewish people's exile from their land. With the establishment of the State of Israel, we are no longer "cast down." This fundamental change in Jewish life is reflected in the revised language here.

On Rosh Hashanah, continue here:

For the Torah and for worship, and for the prophets (and for this day of Shabbat), and for this Day of Remembrance which you have given us, ETERNAL ONE, our God, (for holiness and for rest,) for happiness and joy, for honor and for splendor—for everything, WISE ONE, our God, we offer thanks to you and bless you. May your name be blessed continually by every living being, forever and eternally, for you are a God of truth, and your word is truthful and endures forever. Blessed are you, ETERNAL ONE, source of the holiness of (Shabbat,) the people Israel and the Day of Remembrance.

On Yom Kippur, continue here:

For the Torah, and for worship, for the prophets (and for this day of Shabbat), and for this Day of Atonement, which you have given us, ABUNDANT ONE, our God, for holiness and for rest, for pardon, for forgiveness, and for atonement, for honor and for splendor—for everything, WISE ONE, our God, we offer thanks to you, and bless you. May your name be blessed continually by every living being, forever and eternally. Your word is truth, and stands forever. Blessed are you, ETERNAL ONE, the sovereign of mercy and forgiveness for our wrongdoing, and for that of all your people, the House of Israel, you who make our guilt to pass away year after year—the sovereign over all the earth, source of the holiness of (Shabbat,) Israel and the Day of Atonement.

The service continues with the Prayer for the Country, page 579; Prayer for the State of Israel, page 581; or Prayers for Peace, pages 583 and 584. On Rosh Hashanah the Shofar service follows, page 585. On Yom Kippur, continue with Ashrey, page 593, or Returning the Torah to the Ark, page 597.

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹרָה וְעַל הַנְּבִיאִים (וְעַל יוֹם הַשַּׁבֶּת הַזֶּה) וְעַל הַתּוֹרָה וְעַל הַנְּבִיאִים (וְעַל יוֹם הַשַּׁבֶּת הַזֶּה) וְעַל יוֹם הַזּבָּרוֹן הַזֶּה שֶׁנְתַתְּ לְּנִנּ יהוֹה אֱלֹהֵינוּ (לִקְרֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה) לְכָבוֹר וּלְתִפְּאָׁרֵת: עַל הַכֹּל יהוֹה אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹרִים לָךְּ וּמְבָרְרִים אוֹתָךְ: יִתְבָּרַךְ שִׁמְךְּ בְּפִי בְּל חֵי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד וּיְבַרְךְּ אֲמֶת וְקַיֶּם לָעַד: בָּרוּךְ אַתָּה יהוֹה מֶּלֶךְ עַל בְּל הָאָׁרֶץ מְקַבִּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וִיוֹם הַוִּכָּרוֹן:

On Yom Kippur, continue here:

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹרָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם (הַשַּׁבָּת הַהֶּה וְעַל יוֹם) הַכִּפּוּרִים הַדֶּה שֶׁנָתַתְּ לְּנוּ יהוה אֱלֹהֵינוּ (לִקְרָשָׁה וְלִמְנוּיְהָה) לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְתַל־בּוֹ אֶת כְּל עֲוֹנוֹתִינוּ לְכָבוֹר וּלְתִפְאָׁרֶת: עַל הַכֹּל יהוה אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים וּוֹתְרָ: יִתְבָּרַךְ שִׁמְךְּ בְּפִי כְּל חֵי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד וּדְבַרְךְ אֱמֶת אוֹתָך: יִתְבָּרַךְ שִׁמְךְ בְּפִי כְּל חֵי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד וּדְבַרְךְ אֱמֶת יְלַבְינוֹת לַעֵּר: בָּרוּךְ אַתָּה יהוה מֶּלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתִנוּ וְלַצְוֹנוֹת עַמוֹ בִּית יִשְׂרָאֵל וּמִבִיר אַשְׁמוֹתִינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה מֶּלֶךְ עַל בְּל הַל יִיוֹם הַכִּפּוּים: הַשָּבָּת וִ שִׁבָּת וִיִ שִּׁרָאֵל וִיוֹם הַכִּפּוּיִם:

The service continues with the Prayer for the Country, page 580; Prayer for the State of Israel, page 582; or Prayers for Peace, pages 583 and 584. On Rosh Hashanah the Shofar service follows, page 585. On Yom Kippur, continue with Ashrey, page 594, or Returning the Torah to the Ark, page 598.